

عنوان مقاله:

ارتباط شاخص های زبانشناسی در اقلیم های گرم و سرد با مفاهیم مرتبط در طب سنتی ایرانی: یک تئوری میان رشته ای

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 10، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی عبداللّهی نژاد - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

شهلا شریفی - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

علیرضا درخشان - استادیار گروه طب ایرانی، دانشکده طب ایرانی و مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

ماندانا نوربخش - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه الزهرا تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: مفاهیم مطرح شده در طب ایرانی، به عنوان یکی از سیستم های کل نگر در طب مکمل و جایگزین، دارای ارتباطی تنگاتنگ با سایر رشته های علوم می باشد. نهادهای ساز و رویکرد سازمان بهداشت جهانی مبنی بر استفاده از ظرفیت مکاتب طب سنتی، مستلزم رویکرد آکادمیک میان رشته ای به این حوزه می باشد. در طب ایرانی تغییر کیفیت گرمی و سردی می تواند منجر به تغییر کیفیت در ویژگی های گفتاری گردد. یکی از مصداق های این تغییر کیفیات، تغییر دمای بیرونی ناشی از تفاوت های اقلیمی است. از آنجاکه براساس فرضیه طب ایرانی، ویژگی های اقلیمی می تواند بر کیفیت گرمی و سردی و در نتیجه میزان تبادل هوا ترویج و در نهایت بر کیفیات صوت و گفتار موثر باشد، پژوهش حاضر، با رویکردی قیاسی، تلاش دارد تا با یافتن شواهدی، به رد یا پذیرش این فرضیه پردازدروش بررسی: ابتدا کتب مرجع طب سنتی ایرانی شامل قانون، کامل الصناعة، ذخیره خوارزمشاهی مورد بررسی قرار گرفتند و مطالب مرتبط با موضوع گفتار و مزاج استخراج گردید. سپس جستجو در پایگاه های داده پزشکی و موتورهای جستجو از جمله PubMed و Google Scholar و همچنین پایگاه های داده زبان شناسی صورت پذیرفت. یافته ها: نتایج حاصل، نشان می دهد در شرایطی که طبق مبانی طب ایرانی منجر به افزایش کیفیت گرمی می شود، زبان های دارای واج های درون سوی مکیده و نج آواها و همچنین حلقی های ناسوده و همخوان های واک دار نفس آلود تمرکز بیشتری دارند. علاوه بر این، گرایش بیشتر تمرکز طیف زبان های سرنمون هجاباز و زبان های دارای بیشتر ین بسامد واژه های منتهی به واج /h/ در مناطق گرم زمین می باشد. در طرف مقابل نیز، تمرکز طیف زبان های سرنمون هجابسته و زبان های دارای پدیده کامی شدگی در شرایط و مناطقی که منجر به افزایش کیفیت سردی می شود، بیشتر است. نتیجه گیری: یافته های این پژوهش در راستای تئوری اولیه مطرح شده مبنی بر تاثیر کیفیات گرمی و سردی به عنوان یک متغیر بیرونی بر ویژگی های گفتار می باشد. این نتایج، می تواند موبدی بر فرضیه پژوهش حاضر درمورد احتمال ارتباط ویژگی های گفتاری بر اساس کیفیات گرمی و سردی از دیدگاه طب ایرانی باشد هرچند عوامل مخدوشگر دیگری هستند که باید در مطالعات وسیع تر مورد ارزیابی قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی، گفتار، طب ایرانی (طب سنتی)، گرمی، سردی، مزاج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1424058>

